

Als dankbare herinnering aan

JOHANN OLDE HARTMANN

weduwnaar van

Maria Christina Theresia van der Zande.

Hij werd geboren te Gronau op 9 maart 1924.

Hij overleed te Enschede op 11 januari 1999.

Wij hebben zijn lichaam te ruste gelegd op het R.K.-kerkhof te Glanerbrug op 15 januari 1999.

Wij kunnen het leven van pa niet beter karakteriseren dan met het woord: betrokkenheid.

Geen levensterrein of zo kwamen we hem tegen.

Naar de mensen die hij het meest nabij kwam vertaalde hij die betrokkenheid in een grote zorg: het moest hen goed gaan: Herman, Ellen, Marlijn, Han-Pieter en Florentien.

Hij liet die zorg niet uitlopen op bezit. Alle ruimte gaf hij hen. Ook zij moesten de mogelijkheid hebben hun eigen leven op te bouwen, ook al zal hij het dikwijls jammer gevonden hebben dat de reistijd zo groot was. Ondanks dat genoot hij met volle teugen van zijn kleinkinderen. Hij hield van zijn familie, zijn schoonfamilie en had met Marcel, zijn pete-kind een bijzondere band.

Zijn betrokkenheid kwam ook naar buiten in het actief zijn in vele en veelsoortige organisaties als het Rode Kruis, de Zonnebloem en de KVP. Sterk was hij gehecht aan zijn katholiciteit. We konden hem vinden in de parochieraad en waar

hij naar de Gerardus Processie in Overdinkel en de Stille Omgang in Amsterdam ging. Ook in zijn werk was hij niet anders. Hij had een hoge opvatting over zijn werk en groot was zijn inzet. Op de meest onmogelijke uren kon je op hem een beroep doen.

In de omgang was hij plezierig; hij hield van grapjes tot het laatste toe. Dronk graag met bekenden een biertje.

Hij was een gevoelsmens, maar tegelijkertijd introvert. Dingen die voor hem moeilijk waren of die hij niet aankon waren onbespreekbaar. Als hem iets tegenstond, zei hij niets; deed ook niets.

Het verlies van zijn vrouw, daar heeft hij onder geleden, zich ook eenzaam gevoeld, maar hij bleef ermee alleen.

Toen hij de laatste jaren door Alzheimer werd getroffen, kon hij dat ook moeilijk beheersbaar of bespreekbaar maken.

Zeer dankbaar zijn wij voor de goede zorg en aandacht die door het Verpleeghuis Bruggerbosch aan hem is besteed. Hij kon daar zijn zoals hij was.

Wij kunnen van pa alleen maar afscheid nemen met een grote dankbaarheid: hij is er voor ons geweest. Vol vertrouwen geven wij hem nu over aan die God die zijn betrokkenheid aan Mozes bekend maakte door het noemen van zijn naam als: Ik zal er voor jullie zijn. Aan die Verlossende Naam vertrouwen wij hem toe.

Herman en Ellen
Marlijn, Han-Pieter, Florentien